

Πέσος για τον Επουράνιο Πατέρα

Από την Ανχέλα Πένια Ντάλε

«Τηρείτε τις εντολές. Σε αυτό υπάρχει ασφάλεια και ειρήνη» (Children's Songbook, 146).

Η Άνα μάζησε την τελευταία μπουκιά τортίγιας. Ήταν μαλακή και γευστική. Η Άνα αγαπούσε τις τортίγιες της γιαγιάς της. Ήταν το καλύτερο μέρος του πρωινού.

Η Άνα παρακολούθησε τη γιαγιά της, Αμπουέλα, να πλένει τα πιάτα.

Ήταν σαν ένα οποιοδήποτε πρωινό. Όμως ένα πράγμα δεν ήταν ίδιο.

Η Αμπουέλα συνήθως πήγαινε με τα πόδια στην αγορά για να αγοράσει φαγητό. Όχι όμως σήμερα. Σήμερα δεν υπήρχαν χρήματα για να αγοράσει φαγητό.

«Τι θα φάμε αύριο;» Αναρωτήθηκε η Άνα.

Τότε η Άνα θυμήθηκε. Ήξερε πού ήταν κάποια χρήματα. Χθες το βράδυ είδε την Αμπουέλα να βάζει λίγα πέσος σε ένα λευκό πανί.

«Αμπουέλα, ξέχασες; Έχεις χρήματα για να αγοράσεις φαγητό.»

«Τι χρήματα;» Ρώτησε η Αμπουέλα.

Η Άνα έτρεξε να πάρει τα χρήματα. Κούνησε τη μικρή τσάντα με τα κέρματα. *Κλινκ! Κλινκ!*

Χαμογέλασε η Αμπουέλα. «Αυτά είναι τα δέκατά μας, Άνα. Είναι δικά *Του* χρήματα.»

«Όμως τι θα φάμε αύριο;» Ρώτησε η Άνα.

«Μην ανησυχείς» είπε η Αμπουέλα. «Έχω πίστη ότι ο Επουράνιος Πατέρας θα μας βοηθήσει.»

Το επόμενο πρωινό η Αμπουέλα έδωσε στην Άνα την τελευταία τортίγια από καλαμπόκι. Κατόπιν

κάθισε στην καρέκλα της. Έραβε κόκκινα λουλούδια σε ένα φόρεμα και έλεγε ιστορίες που ήταν μικρό κορίτσι. Δεν έδειχνε να ανησυχεί.

Τότε η Άνα άκουσε έναν κτύπο. Έτρεξε για να ανοίξει την πόρτα.

«Ο θείος Πέδρο!»

«Αισθανόμουν ότι έπρεπε να σας επισκεφθώ τις δύο» είπε ο θείος Πέδρο. Έβαλε τρεις σάκους επάνω στο τραπέζι. Ο ένας είχε αραβοσιτάλευρο για τортίγιες. Ένας άλλος είχε κρέας. Ένας άλλος είχε φρέσκα λαχανικά από την αγορά.

«Ω, γλυκιέ μου γιε» είπε η Αμπουέλα. «Θα σου κάνω την καλύτερη σούπα με κεφτέδες!»

«Η σούπα σου είναι η καλύτερη στον κόσμο» είπε ο θείος Πέδρο.

Η Άνα γέλασε και χειροκρότησε.

Μετά σταμάτησε. Υπήρχε ένα πράγμα που ήθελε να μάθει. «Αμπουέλα, ήξερες ότι θα ερχόταν ο θείος Πέδρο σήμερα; Γι' αυτό δεν ανησυχούσες;»

«Όχι» είπε η Αμπουέλα. «Όταν πληρώνω τα δέκατά μου, έχω πίστη ότι ο Επουράνιος Πατέρας θα με ευλογήσει. Και το έκανε!»

Η Άνα αγκάλιασε την Αμπουέλα. Αισθανόταν σαν το

πιο ευτυχισμένο κορίτσι στο Μεξικό. Εκείνη και η Αμπουέλα είχαν πίστη στον Επουράνιο Πατέρα. Τώρα δεν μπορούσε να περιμένει για να φάει τη γευστικότερη σούπα της Αμπουέλα! ■

Η συγγραφέας ζει στη Βόρειο Καρολίνα των Η.Π.Α.